

[Lone Dybkjær]

Det kommer vi derfor til at se nærmere på til efteråret, når miljøministeren fremsætter forslag om støttelov, og jeg kan med det samme sige, at udgangspunktet for os vil være – det tror vi simpelt hen er nødvendigt – at der under en eller anden form indgår en afgift på handelsgødning. Vi har været så meget indsyttet i finanslovsforhandlinger, at vi tror, det bliver meget vanskeligt uden en sådan afgift at finde de fornødne midler. I øvrigt mener vi også, det vil være rigtigt, at handelsgødning så småt begynder at bidrage lidt til finansieringen af det husdyrbrug, som, hvis det ikke var der, jo ikke ville være så interessant for dem, der også bruger meget handelsgødning, nemlig brugene uden dyr.

Vi har godt nok kun fokuseret på landbruget, som hr. Sønderby var inde på, men vi begyndte sådan set med byerhvervenes forurening på et tidligere tidspunkt, og nu har vi taget landbrugserhvervets forurening. Men det er helt rigtigt, at vi også kommer til at tage fat på forbrugernes forurening i lidt bredere forstand. I den forbindelse er f.eks. nævnt fosfor, men det er vi slet ikke kommet langt nok med. Vi begynder altså med industrisiden, erhvervsiden, og så må man gå videre med forbrugssiden senere hen.

Jeg skal lige slutte med en enkelt bemærkning, bl.a. fordi der sidder et præsidie-medlem her, vedrørende den kritik, der har været af udvalgets sekretær, fordi vedkommende fremsendte et bilag, bilag 79, hvor der stod: kompromisforslaget natten mellem, jeg tror, det var den 29. og den 30., hvor forhandlingerne vist brød sammen.

Dér har man ikke kritiseret den rigtige: kritikken burde have været rettet mod mig plus socialdemokratiets, SFs og VS' ordførere, for det var os alle, altså et flertal i udvalget, der bad sekretæren om at udsende dette papir. Jeg indrømmer, at der skulle have været et par gåseøjne, og at man burde have skrevet: efter anmodning fra mig og de andre – det havde været mere korrekt – og jeg er meget ked af, at kritikken er blevet rettet mod udvalgets sekretær og ikke mod det flertal, der har anmodet om at få det sendt ud.

Jeg kan tilføje, at vi for længst havde været sendt på sommerferie, hvis dette flertal ikke havde anmodet om at få sendt det papir ud den nat.

Man kan i hvert tilfælde sige, at denne sag ikke har været kedelig at forhandle – det er det sidste, man kunne finde på at sige om den. Den har været hård, og det har taget mange nattetimer, men – må vi sige til hr. Sønderby – lige så lidt kedelig den har været i forhandlingerne, lige så lidt fleksibel har situationen været i en meget lang fase. Her skyder jeg ikke på alle regeringspartierne, men jeg må nok i ærlighedens navn sige, at det er lidt for meget, når hr. Sønderby siger, at han håber på lige så stor fleksibilitet fra de andre partier, som han selv har udvist i forhandlingerne, for til trods for, at jeg har været der hvert eneste minut, har jeg haft meget svært ved at opfatte nogen fleksibilitet fra hr. Sønderby bortset fra den, der viser sig her ved afstemninger i salen, hvor hr. Sønderby også stemmer for det foreliggende resultat i sidste ende, og det er jeg naturligvis udmærket tilfreds med at han gør.

Det, vi nu vedtager, handler jo kun om en del af nitratproblemet, nemlig den del, der stammer fra det såkaldte gårdbidrag. Vedtaget er heller ikke fosforforureningen, som vi stort set ikke har haft tid til at behandle. I mine øjne er det helt indlysende, at det ikke er ensbetydende med, at vi har glemt fosforforureningen fra byernes spildevand, fra nogle diffuse kilder og fra industrien, men vi var nødt til at vente med at behandle dette spørgsmål til et senere tidspunkt, hvis det overhovedet skulle lykkes at få noget vedtaget med hensyn til den del af nitratforureningen, der stammer fra gårdbidraget, og det har de fleste af os syntes var vigtigt.

Sammenligner man det udspil, der kom fra miljøministeren i december måned 1984, og det, der nu bliver vedtaget i dag, synes jeg, der er kommet en række væsentlige ændringer til det bedre set ud fra et miljøsynspunkt. Det bliver nu vedtaget, at den gulle, der udbringes, skal nedfældes hurtigst muligt og så vidt muligt inden for 24 timer. Det er også blevet klart, at der ikke må udbringes flydende husdyrgødning på frosne jorder; det betyder meget for forureningen af vandløb, søer og åer. Endvidere er der sket det, at markmøddinger og halmfabrænding på marker skal afvikles inden december 1989. Vi ved godt, der er nogle problemer, og vi har givet grønt lys for, at der bliver dispensationsmuligheder, f.eks. i forbindelse med overskudsproduktion af halm, men ikke desto

Anne Grete Holmsgård (VS):